

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ
i ADMINISTRACIÓ:
16, Avenue Hoche
PARIS VIII*

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 12. 6 m. 3 m.
França 40 25 15
Union postale . 60 37'50
Altres països . . 75 45

UN ALTRE NADAL

LES angoixes de cada dia, l'enyor dels absents i la inquietud per l'esdevenidor enguany no podran, com ho han pogut en els darrers anys tempestejats que hem viscut, fer-nos distreure del pas de les festes nadalenes. Per als creients i per als escèptics, deslligat de tot significat religiós o unit a un nequit espiritual, el Nadal té per als catalans el valor de la màxima diada del sentiment i de l'afecte. Apoteosi familiar, lligada en els nostres records amb les més pures emocions de la llar, la seva celebració serà, aquesta vegada, per a molts catalans, plena del dolor de la separació dels éssers estimats i de la terra pairal.

Des de fa sis anys la diada de Nadal té encara per als fills de Catalunya una nova significació sentimental. Els camins de la muntanya de Montjuïc veien cada any per aquesta data el pelegrinatge emocionat dels ciutadans que anaven a pagar un nou tribut de record al davant de la flusa severa que cobria les despulles de Francesc Macià, Primer President dels Catalans.

En els tres Nadals de la nostra guerra, l'homenatge a Francesc Macià tenia un doble caràcter. Expressió de l'amor i l'agraïment dels catalans a l'home que havia sabut, al llarg de tota una vida exemplar, servir els ideals de llibertat i coronar-los amb una realitat que tenia tant d'inici com d'instrument per a ulteriors victòries, aquesta visita servia també per a vitalitzar els entusiasmes i donar coratge — tots els entusiasmes i tot el coratge que marcaven lluminosament l'existència del President — a un poble a qui havia estat imposada una guerra de la qual depenien tantes coses i entre elles la seva mateixa existència.

Potser era per això que les forces agressores, que es deien defensores de la civilització cristiana, desencadenaven la vetlla del pasat Nadal una ofensiva contra Catalunya. Si del resultat d'aquest esforç suprem pervenia la desfeta de la causa que defensàvem, si aquesta diada de Nadal té l'amargor de l'exili i l'envor i les privacions tenviran de dol l'evocació familiar i l'emoció de la festa cristiana, el record de Francesc Macià és, a dins dels cors catalans, la flama que no mor.

Magnífica com és la biografia del President, que avui EL POBLE CATALA recorda amb afecte, té, a més del seu valor exemplar d'heroïcitat, d'altres ensenyaments preciosos per a tots els catalans. L'esperança, la força del patriotisme que inspiraven en tots els moments, en

els triomfals com en els atziacs, els actes del President Macià, no noden tampoc morir en els catalans. Si avui estem atuits per l'adversitat; si la nostra llengua és perseguida; si en ésser vençuda la democràcia republicana espanyola totes les conquestes del catalanisme polític han estat anul·lades; si els fills de Catalunya viuen sotmesos a vexacions, o perseguits, o escampats en l'exili, sempre ens res-

ta l'amor a la Pàtria, l'exemple dels nostres grans homes, l'experiència de les ferides doloroses que ha sofert el nostre poble al llarg de la seva història i de les quals sempre ha sabut guarir-se.

Francesc Macià, President dels catalans, l'home símbol, el cavaller de l'ideal, que sabia conèixer la immensa popularitat que voltava la seva persona amb l'elegància espiritual del patrici, s'uneix avui

en la nostra evocació nadalena amb el record de la Pàtria. La seva imatge és emmarcada, en el nostre pensament, pels paisatges més estimats i no oblidats mai, per les serres i els camps i les platges i les ciutats de Catalunya. S'ha fos amb la idea mateixa del nostre patriotisme i ha esdevingut el patró ideal al qual aspirem tots a emmotllar les nostres conductes i els nostres pensaments.